

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. január 13

XVII. évfolyam 2. szám

Urunk megkeresztelkedése

„Áldja meg Isten az ő népét.”

Egyházközségünk hirdetése:

Január 13. vasárnap:

Urunk megkeresztelkedése

08:00 – Élő Veronika

10:00 – +Angéla

Szent Mónika imacsoport
találkozója

18:00 – +Adél

A szentmise olvasmányai:

Iz 42,1-4.6-7

Zsolt 28

ApCsel 10,34-38

Lk 3,15-16.21-22

Január 14. évközi 1. hétfő:

06:30 –

Január 15. évközi 1. kedd:

Remete Szent Pál

06:30 –

Január 16. évközi 1. szerda:

06:30 – +Mária, Lajos, György és
Mária

Január 17. évközi 1. csütörtök:

Szent Antal apát

06:30 – +Miklós

18:30 - Szentségimádás a
domonkos nővéreknél.

Január 18. évközi 1. péntek:

Árpádházi Szent Margit

17:00 – 18:00: Gyóntatás

18:00 – Püspöki szentmise Szent
Margit tiszteletére

Január 19. évközi 1. szombat:

17:00 – Gyerekeknek szánt mise

18:00 – Élő Blanka és Jakab

Január 20. évközi 2. vasárnap:

08:00 – +Szülők

10:00 – +Mária, Tivadar

18:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és elhunyt tagjaiért

*hogy minden utunk végén ő vár
ránk.*

Jegyesoktatás

Újraindul a jegyesoktatás:

január 21. 19 óra

Helyszín:

Domonkos nővérek Fő utca
192/A alatti épülete – ZÖLD
kapu. Kérjük népszerűsítsék ezt
a lehetőséget szentségi
házasságot tervező ismerőseik
körében – számukra a részvétel
kötelező.

Templom takarítás

A templomot rendszeresen
takarító asszonyok száma és
ereje megfogyatkozott. Ezért
nagy szükség van arra, hogy
újjonnan is csatlakozzanak e
közösségi munkához. Érdeklődni
és jelentkezni Mayer Józsefné
Erzsébetnél lehet: 06-30-932-
9236

Gyerekeknek szánt misék

Januárban minden szombaton
17 órakor lesz gyerekeknek
szánt szentmise.

Ferenc pápa: Jézus az Atyánál ma is imádkozik értünk!

Január 9-n Ferenc pápa folytatta
a Miatyánkról elkezdett
katekézissorozatát. A kitartó ima
fontosságát hangsúlyozta, mert
az mindig megváltoztatja a
valóságot, az emberi szívet,
legyőzi a magányt és a
kétségbeesést. Atyánk minden
imánkat hallja, és hinnünk kell,

A mai katekézis Lukács
evangéliumához kapcsolódik.
Főleg ez az evangélium mutatja
be ugyanis Jézust – a
gyermekségtörténetektől kezdve –
elmélyült, imádságos légkörben.
Ebben az evangéliumban található
az a három himnusz is, amely
jelen van az Egyház mindennapos
imájában (az imaórák liturgiája, a
zsolozsma – a Szerk.): a
Benedictus, a *Magnificat* és a
Nunc dimittis.

Folytatjuk a Miatyánkról szóló
katekézissorozatot, és ma az
imádkozó Jézusra tekintünk.
Jézus imádkozik. Lukács
evangéliumában például a
színeváltozás jelenete egy mélyen
imádságos légkörből fakad. A
szöveg azt mondja: „Míg
imádkozott, külseje teljesen
átváltozott, ruhája fehér lett és
ragyogó” (Lk 9,29). De Jézus
életének összes mozzanatát
mintegy a Lélek fuvallata kíséri, ő
az, aki vezeti minden
tevékenységében. Jézus
imádkozik, amikor
megkeresztelkedik a Jordánban,
párbeszédet folytat az Atyával,
mielőtt legfontosabb döntéseit
meghozza, gyakran visszavonul a
magányba imádkozni, közbenjáró
imát mond Péterért, aki nem
sokkal később megtagadja őt.
Jézus azt mondja: „Simon, Simon,
a sátán kikért titeket, hogy
megrostáljon benneteket, mint a
búzát; de imádkoztam érted,
nehogy megfogyatkozz hitedben”
(Lk 22,31–32). Ez vigasztaló: jó
tudni, hogy Jézus imádkozik

értünk, imádkozik értem, imádkozik valamennyiünkért, hogy hitünk meg ne fogyatkozzon. És ez igaz. „De, atyám, még ma is imádkozik?” Ma is, az Atyánál. Jézus imádkozik értem. Mindannyian elmondjuk ezt. És azt is mondhatjuk Jézusnak: „Te imádkozol értem, kérlek, továbbra is imádkozz, mert szükségem van rá!” Bátran kell ezt mondanunk!

A Messiásnak még a halálát is imádságos légkör veszi körül, olyannyira, hogy a kínszenvedés óráit meglepő nyugalom jellemzi: Jézus vigasztalja az asszonyokat, imádkozik megfeszítőiért, megígéri a paradicsomot a bűnbánó gonosztevőnek, és halála pillanatában azt mondja: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet” (Lk 23,46). Úgy tűnik, Jézus imája csillapítja a legerősebb érzéseket, a bosszú és elégtétel vágyát, kibékíti az embert legádázabb ellenségével, kibékíti az embert ezzel az ellenséggel, a halállal.

Lukács evangéliumában találjuk a tanítványok kérését is, akik szeretnék, ha Jézus megtanítaná őket imádkozni: „Uram, taníts meg bennünket imádkozni!” (Lk 11,1). Látták őt imádkozni. „Taníts meg – mi is mondhatjuk az Úrnak –, Uram, te imádkozol értem, tudom, kérlek, taníts meg imádkozni, hogy én is tudjak imádkozni.”

Ez a kérés – „Uram, taníts meg imádkozni bennünket” – egy hosszú tanítást vált ki, amellyel Jézus elmagyarázza övéinek, milyen szavakkal és érzelmekkel kell Istenhez fordulniuk.

Ennek a tanításnak az első része épp a Miatyánk. Így imádkoztatok: „Atyánk, aki a mennyekben vagy.” Atyánk”: annyira gyönyörű ez a szó! Egész imánk folyamán ennél az egy szónál időzhetünk: „Atyánk.” És érezhetjük, hogy atyánk van: nem gazdánk, nem mostohaapánk, nem, apánk! A keresztény ember úgy fordul Istenhez, hogy mindenekelőtt úgy hívja: „Atyám.”

E tanításban, melyet Jézus tanítványainak ad, érdekes megállni néhány útmutatásnál, melyek megkoszorúzzák az ima szövegét. Hogy bizalmat öntsön belénk, Jézus elmagyaráz néhány dolgot, melyek az imádkozó hívő *magatartásformáit* domborítják ki. Ott van például a példabeszéd az alkalmatlankodó barátáról, aki egy egész alvó családot felébreszt, mert váratlanul betoppant hozzá egy utazó, és nincs kenyere, amellyel megvendégelhetné. Mit mond Jézus ezzel az emberrel kapcsolatban, aki kopogtat az ajtón, és felkelti a barátját?: „Mondom nektek – magyarázza Jézus –, ha azért, mert barátja, nem kel fel, hogy adjon neki; amiatt, hogy nem tágít, mégis fölkel és ad neki annyit, amennyire szüksége van” (Lk 11,8). Ezzel az imádkozást akarja tanítani nekünk, azt hogy kitartóan kérjünk az imában. És rögtön utána egy olyan apát hoz példaként, akinek éhes a fia. Ti mind, szülők és nagyszülők, akik itt vagytok, amikor gyermeketek vagy unokátok kér valamit, mert éhes, ha kér és kérlek, majd sír és ordít, mert éhes: „Ha fiatalok halat kér, közületek melyik apa ad neki kígyót hal helyett?” (Lk 11,11). Mindnyájatoknak van tapasztalatotok arról, amikor fiatalok kér, ti pedig odaadjátok neki az ennilót, amelyet kér az ő javára.

E szavakkal Jézus megérteti, hogy Isten mindig válaszol, hogy egyetlen ima sem marad meghallgatás nélkül. Miért? Mert ő Atya, és nem feledkezik meg szenvedő gyermekeiről.

Nyilván ezek a kijelentések válságba sodornak bennünket, mert úgy tűnik, sok imánk semmilyen eredményt nem ér el. Hányszor kértünk, és nem kaptuk meg – mindannyiunknak van róla tapasztalata –, hányszor kopogtattunk, és találtunk zárt ajtóra? Jézus azt tanácsolja,

hogy ilyenkor *kitartóan kérjünk, és ne gondoljuk, hogy vesztettünk*. Az imádság mindig megváltoztatja a valóságot, mindig! Ha nem változnak a dolgok körülöttünk, legalább mi magunk változunk, a szívünk megváltozik. Jézus megígérte a Szentlélek ajándékát minden imádkozó embernek.

Biztosak lehetünk, hogy *Isten válaszolni fog*. Az egyetlen bizonytalanságot az idők okozza, de ne kételkedjünk abban, hogy ő válaszolni fog. Elképzelhető, hogy életünk végéig kell kérlelnünk, de ő válaszolni fog. Megígérte nekünk: ő nem olyan apa, aki kígyót ad hal helyett. Nincs semmi biztosabb: a boldogság vágya, melyet mindannyian szívünkben hordozunk, egy napon beteljesedik. Jézus azt mondja: „Vajon Isten nem szolgáltat igazságot választottjainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá?” (Lk 18,7). Igen, igazságot szolgáltat majd, meghallgat majd. A dicsőségnek és a feltámadásnak micsoda napja lesz az! Az imádkozás mostantól győzelem a magányon és a kétségbeesésen. Az imádkozás. Az ima megváltoztatja a valóságot, ezt ne felejtjük el! Vagy megváltoztatja a dolgokat, vagy megváltoztatja a szívünket, de mindig változást hoz! Az imádkozás mostantól győzelem a magányon és a kétségbeesésen. Mintha a teremtés minden részletét egy olyan történelem ernyedtségében látnánk rajzani, melynek néha nem látjuk az értelmét. De mozgásban vagyunk, úton vagyunk, és minden út végén, mi van minden út végén? Az imádság végén, az imával töltött idő végén, az élet végén mi van? Egy Atya van, aki tárt karokkal vár mindent és mindenkit. Nézzünk erre az Atyára!

Fordította: Tözsér Endre SP